

DICSÉRET

Bódás János

Meghódolok Uram előtted.
Hatalmad látom, ismerem.
Neked köszönhetem, hogy lettem:
Te vagy a teremtmény Istenem.

Neked köszönhetem, hogy élek,
s ezer halálos buktatón
nem vesztetem el, - hiszen Te voltál
megtartóm és oltalmazóm.

S mert az ördög zsákmánya lettem
és veszni tért az életem,
- hogy megszerezd - a véred árán
megváltóm is lettél nekem.

Áldásodat meg nem becsültem,
eltaszítottam kezedet,
Te türelmesen csak megáldasz,
mert Jóság vagy és Szeretet.

Vigasztalás az is, ha /méltán/
meg-megdorgálsz, s ha néha versz
mert biztat a hit: gyermekednek
tekintesz, s mint Atyám, nevelsz.

S ha majd az életem kialszik,
nem zár örökre sírhalom,
Tenálad vár az üdv, az élet,
mert magad vagy az Irgalom.

Forrás: www.keresztenydalek.hu